

Τῇ κε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ιανουαρίου

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἄρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

’Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἐκεῖ ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνεις τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

ΧΟΡΟΣ: **Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]**

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ὁρισθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

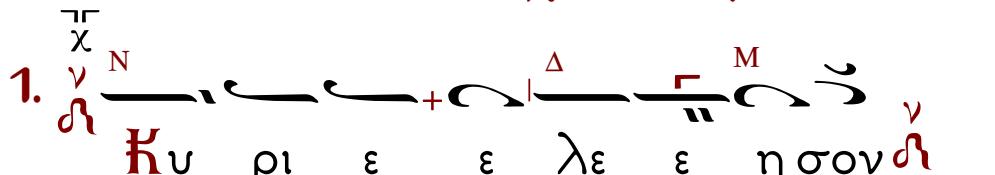
ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

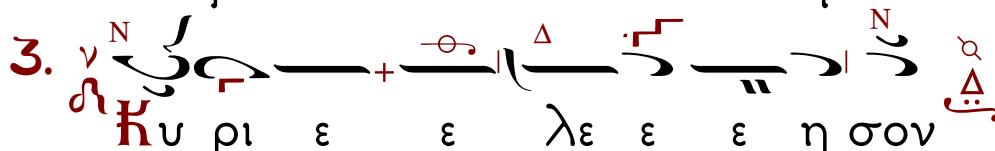
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

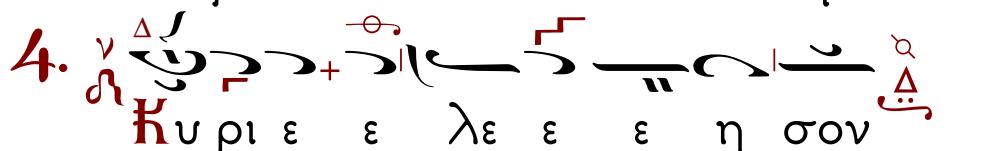
25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἍΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

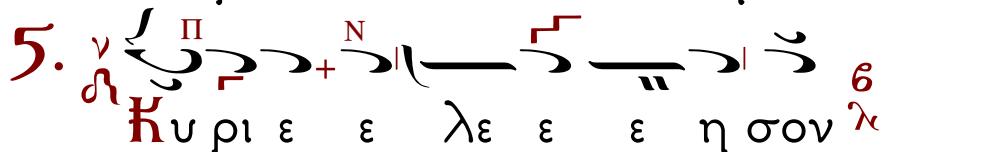
Ἄχος πᾶς Νῦ

1.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε η σον Δ

2.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

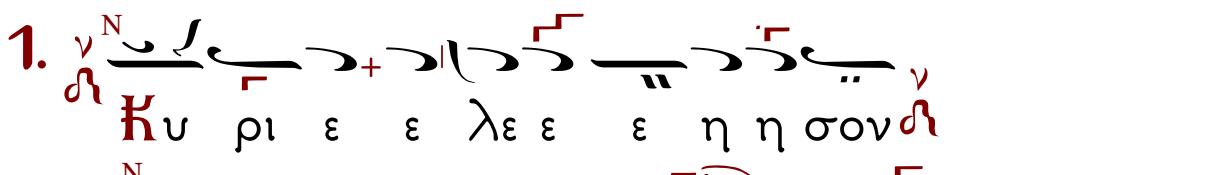
3.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

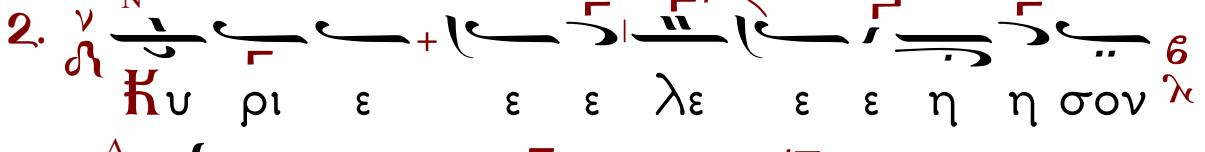
4.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

5.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

6.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε ε ε η σον Δ

ΕΤΕΡΑ

1.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η η σον Δ

2.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Δ

3.
Ἄχος πᾶς Νῦ
Ἄχος ρι ε ε λε η η σον Δ

4. γ^{Δ} κ ρ ι ε ε ε λ ε η σ \circ \circ o ν n
5. γ^N κ ρ i e e λ ε ε η σ ν q
6. γ^N κ ρ i e e λ ε ε η σ ν d
7. γ^{Γ} κ ρ i e e λ ε η σ ν n
8. $\gamma^{\Delta \rightarrow}$ κ ρ i e e λ ε η σ ν d
9. γ^{Δ} κ ρ i e e λ ε η σ ν n
10. γ^N κ ρ i e e λ ε ε η σ ν q
11. γ^N κ ρ i e e λ ε ε η σ ν d
12. γ^N C o ι K u r i e d

Εἰς τό, Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ' καὶ
Ψάλλομεν Σπιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕποκριτής α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἴησος Λαός

Π ρι ε ε κε ε κρα α α ζαπρος
λε π Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ζαπρος
σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου ει
σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α
ζα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης
δε η η η σε ε ε ω ω ω ω μου εν
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε
ε ει σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ

προσευχή
υ υ ρι ι ι ι ε

πρ

προσευχή
Κατευθυνθη η η η η τω η προσεευ
χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
μαα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
σου ε παρσις τω ω ων χει ει βω ων μου
θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι η η η ει
σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ ρι
προσευχή
ι ι ι ε

πρ

Σπίχος.
πρ
αν α νο μι ας πα ρα
τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ
πο στη η σε ται Δ ο τι πα ρα σοι ο ι

λα σμος ε στιν ^Δδι

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σά, χείλη ούχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε· θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὔσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἵκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος. ^χ
^π
^q **Ἐ** νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δδι υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ
^Δηλ πισενη ψυ χημουε πιτον Κυ ρι ον ^Δδι

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἔξενλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ὀρετῶν ὄχήματι, ἀνέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, οὗ ἐμφορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος. χ^π π^η Δ^η πο φυ λα κης πρω ι ας

με χρινυ κτος Δ^η α πο φυ λα κης πρω ι ας

Δ^η ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον Δ^η

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῆς χάριτος καὶ νῦν εὐ̄λατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης πρός Κύριον, πρεσβεύων Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερα Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ἔχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Δ^η ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος Δ^η και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις Δ^η και

αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα ηλ Δ^η εκ πα

σωωντωνανομιωναυτου

Δεῦτε, ἐν Ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεηγόρον, τὸ γρήγορον ὅμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης, τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα, τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον, θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἀέναον ποταμόν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεῖα νάματα.

Σπίχος.

Ἄι νει τε τον Κυριον παντα
τα ε θνητα ε παινε σατε Αυτον πα αν

τε ει λα οι Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον,
ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῶν Ἀποστόλων
ὅμότροπον, καὶ τῆς εὔσεβείας ὑπέρμαχον, τῆς
θεηγορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ρεῦμα τῆς
διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον, τῶν λόγων τῶν
ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν, τὰ οὐρανόβροντα
χείλη· τὴν πυρίπνουν γλῶσσαν, τῆς σοφίας τὸν
θησαυρόν, τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τῶν Πιστῶν
τὸ ἔγκαλλόπισμα.

Σπίχος. Ἡ τι ε κραται ω θη το ε

λε ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

α του Κυριου με ε νει εις το ο ον αι

ω ω να

“Τμνοις χρεωστικοῖς ἄπαντες, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν φύλακα, ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσοφον, ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα δρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον, διώκτην αἱρετιζόντων ἴσχυρότατον, τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς εἰκός, καὶ κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι.

Δοξασπικὸν

Ἄχος πᾶς Νη

Ἄχος πᾶς Νη
Δοξά Πα α α τριὶς καὶ γίνεται ων λα

καὶ α γίνεται ων Πνεύμα ε ε ε εν μα α α

α α Πνεύμα τι Δι

Δι Η γρηγορος γλωσσασου Δι προς δι

δα σκα α λι ι ι α αν λεντοις ω σι των

καρ δι ων ε νη η χουουου σα α Δι τας των

ρα θυ μων ψυ χα ας δι α νι ι ι στη

η η η σι Δι και θε ο φθογγοι οις ρη μα α

σι λε κλι ι ι μαζε ε ευ ρι σκε ε ται Δι τους εκ

γη ης προς ου ρα α νον α να φε ε ε ε

ρου ου ου ου σα **δι** δι ο Γρη γο ο ρι ε Θε
 ε ο ο λο ο ο γε ε **δι** μη παυ ση πρε
 σβε εν ων **Χρι** ι στω εκ κι ιν δυ υ υ νω ων **δι**
 σω θη η ναι τας ψυ υ χα α α ας η η η η
 μων **δι**

χ **N** **δι** **και** νυ υν και α ει **λι** και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

α α α μην **δι** **O** **βα** σι λευς των ου ρα α α νω ων
 δι α φι λα α αν θρωω πι ι ι
 αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω φθη και

τοις ανθρωποις οις συ να νε ε ε στρα
 α α α α φη εκ Παρ θε ε ε νου ου γαρ
 α α γνης σαρκα προσλα α α βο με ε νος και
 εκ ταυτης προ ε ελθων με τα της προοσ λη
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στιν γι
 υι ος δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ
 σιν αλλ' ου την υ υ πο ο ο ο στα α α
 σιν δι δι ο τε ε λει ο ον αυ τον Θε ε
 ον και τελει ο ο ον ανθρωπον α λη θως
 κη ρυ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον τες
 ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ο ο ον η η η η μων ^γδι ον ι ι ι κε τε ευ
ε μη ^Δη τερ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε δι
ε λε ^Nη θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω
ων ^γδι

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἍΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρόν

Ὕχος Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
υ υ σιν δον τε ες φως ε σπε ρι
νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον
και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον A
ξι ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ
μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις γι

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἍΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ε ε Θε ε ε ου ου ^B ζω η ηη η η η η ην
ο ο δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο
ο σμος ^{z'} σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ^A

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΕΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ὕχος πᾶς Νη

Ἄ δον δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
ριον ^Δπαντες οι δουουλοι Κυ ρι ου ^Δ (Δις)
παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου ^Δ

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. Ἄ δον δη ευ λο γει ει τε
τον Κυ ρι ι ον ^Δπαντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
ου ^πουου ου ου ου ου ου ^Δ

Προκείμενον
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
Ὕχος δ'

Ἡχος δι

χ **Α** κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου

Δ εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

Δίξις

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. ἔχει ταῦτα ταῖς ταῖς
κυρίοις εἰ σα κου σε ταιαιμου

 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο

۲۰۷

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Προκείμενον.
Ὕχος Ἡ πά

Ἐπί το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ξει με Δ πασας τας η με ρας της ζω ης μου π
(Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Ἐπί το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ξει με Δ πασας τας η με ρας της ζω
η ης μου ου ου π

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας

Προκείμενον

Ἄχος πάσῃ — Κε

Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον

με και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις

με

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τά ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον.

Θε ος εν τω ο νο μα τι

σουσωσον με και εν τη δυνα μει σου κρι

νει ει εις με ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.
Προκείμενον

Ὕχος πτῶτος Βουλῆς

Ἄγιος Βόηθεια αμουπάρα Κυρί^{ος}
ου του ποιησαντος τον ουρανον και
(Δίς) την γην

Στίχ. Ὅρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τά δόρη,
ὅθεν ἔξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἄγιος Βόηθεια αμουπάρα
Κυρίου του ποιησαντος τον ουρανον και
την γην η ην

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας

Ὕχος Βαρύς ἡ

Ἄγιο Θεός αντὶ ληπτωροῦ εἰ Δῖτο ε
λεοφθάσει με ἡ (Δίς)
λεοφθάσει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ἄγιο Θεός αντὶ ληπτωροῦ εἰ Δῖτο ε
λεοφθάσει με ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,...)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἴδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ
χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ
ἐστι λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ^{τέκνα} γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὅ
τι σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος,
ὅς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου,
ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ
Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ
ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ
ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ
τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἵ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες
εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοι
πανουργίαν, οἵ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ.

καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει δὲ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὄρηματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατῆσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὥρμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ

θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἔκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Ἐκλογὴ)**

Сτόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ Παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εύρησουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾶ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἀμωμοὶ ἐν ὅδῳ. Σοφία Κυρίου φωτεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὔχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν, ὁ δρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι’ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὔμενῶς. Σοφίας οὐ

κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἔγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταῖ· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὥν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ

με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὑάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θυητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Συναπτή.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ,

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὑσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,

καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα

τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ὄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καί
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ
καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ¹
τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ
φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς
κεφαλάς, τοὺς δὲ αὔτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ
τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἐλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν
παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ,
ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν,
Σπιχηρό, ιδιόμελο.
Ὕχος α' Ἀνατολίου

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὅμοούσιον, ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἦν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν θεοῖς πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὅμοούσιον, ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἦν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Φε ο λο γι ας ο ρει ει προ ο σε ε βης τα
 θει α μυ στα γω γου με ε νος ^π Θε ο φαν το ορ
 Γρη γο ο ο ρι ι ι ι ε ^π και τον α δυ
 τον υ πελ θω ων γνο ο ο ο ο ο φον ^π
 την Φε ο τυ πω τον ε δε ξω νο μο
 ο Φε ε σι ι αν ^π ο μο ου σι ι ον εγ
 γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α α δα ^π
 ην προ σκυ νου ουν τες δι α α σου α νυ
 μνουν τες λε ε γο ο ο μεν ^π η εν Τρι α
 δι γι νω σκο με ε ε νη Μο ο νας ^π ε λε η
 σο ο ον η η η η μα α α α ^π

Πλαγίου Τετάρτου.
Ἔχος πᾶς Νη

Ἀ ρι ε ε λε η σον λ
 Ἀ ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ ρι ε ε λε η σον λ
 Δ ρι ε ε λε η σον Δ
 Δ ρι ε ε λε η σον λ
 Δ ρι ε ε λε η σον λ

παρασχου + **κυριε**

περ α γι α Θε ο το κε σωσονη

μας

בְּנֵי אֶחָד

χερνάκι

^τΗχος π̄ ḥ̄ Ἐναρμόνιος

χριστοῦ ἡσοντες πᾶντας

πα Κυ ρι ε ε λε η σον γ

Π
ν ῥυ υ ρι ε ε λε η η σον ρ

π
χ ḥ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
π
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε δι
π
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε ι
π
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε χ
χ
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε δι
δι
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε δι
δι
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε δι

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἍΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

χ ^Δ
Ἄ ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε

ε λε η σον ^Δ ^B **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^β

β ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι

ε ε λε η σον ^Δ ^B **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^β

β ^B
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι

ε ε λε η σον ^Δ ^B **Κ**υ ρι ε ε λε η

σον ^β

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

χ ^Π
π ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^χ **Κ**υ ρι ε

ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ν **Κ**υ υ ρι

ε ε λε ε η σον ^π

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἍΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Θεοπόκε Παφθένε

Ὕχος πάρα πέντε

χ Δ κ φ
χ θ ε ο το ο κε ε ε ε πα αρ θ ε ε ε

χ μ ό κ
νε χαι αι αι αι βε ε ε π' κε χα ρι τω με

ε νη η η η Μα α ρι ι ι α χ ο κυ υ υ υ

ρι ι ος με ε τα α σου ου π' ευ λο ο ο ο

γη η με ε ε ε νη ς Συ υ ε ε εν γυ

υ ναι αι αι ξι χ και ευ λο ο ο ο γη η

με ε ε ε νος ς ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι

λι ι α ας σου ου π' ο ο ο ο ο ο τι ς ο ω

τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες ς ο τω

ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ἍΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

π
ων χ
ών ψ

χ Κ
ψ Πλουσι οι ε πτωχευ σαν και ε πει

να σαν χ οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

ψ ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου ψ

Το τέλος τοῦ τρίτου. χ Δ Κ
ψ παν το ος α γα

Δ θου ου ψ Μ θου ου ψ Κ θου ου ψ

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπίχ. Προσόμοια.
Σπίχος πλ. ά.

Χαίροις ἀσκηπικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας
ύψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ,
μετ' εὔσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι
διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι
σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος,
τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου
μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν
διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε·
παρ' ἣς ἐκπεμφθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

π^χ^η Το στο μα μου λα λη σει σο φι αν χ^η
και η με λε τη ρ^χ της καρ δι ι ας μου συ
νεσιγ ρ^χ

Αίγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἔχωρησας· ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

π
χ
π
χ
Сτό μα δι και ου α πο στα ζει σο
φι αν ρ χει λη δε αν δρος ε πι ι σταν
ται χα ρι τος ρ

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὔφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων,

άκριβής φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξασπικὸν

Ἡχος πᾶν Νη

χ ^N θ ^P ε ^N π ^P α ^N τ ^P ρ ^N ι ^P ε ^N γ ^P ι ^N υ ^P ω ^N ω ^P
λοξα Πα α α τρι ι και γι υι ω ω ^{6 λ}
και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α
α α Πνε ευ μα τι λ
λ Τας καρ δι ι ας των πι ιστων δι γε
η πο νων τη γλωτ τη σου Γρη η γο ρι ι ε
ευ σε βει ας εν α αυταις δι α ει θα λεις
ε βλαστη σας καρ που ου ους τω ω Θε ε
ε ω δι τας α καν θωδεις αι αι ρε ε εσεις δι
προ ορ ρι ζο ον εκ τε ε μων δι και κο σμων τους
λογισμους κα θα α ρο ο ο ο τη η η η τι

δι ο δε ε χομε ενος η μωωντα εγ κω
ω ω μι ι ι α ^Δ ^N η θει α α λυ υ ρα
ο γρη γο ρος ο ο ο ο φθα α α αλ μος ^π
των ποι με νων ο ποι οι μην ⁶ ^λ ο των λυ υ
κων α γρε ευ της ^Δ πρε σβε ευ ε Ε κτε ε
νως ^γ ^η Θε ο λο γε τω ω Λο ο ο γω ω υ
υ περ των ψυχω ω ω νη η η η μων ^γ ^δ

Θεοτοκόν.

Ἔχος πλ. δ'.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἄ **και** νυ υν και α ει ει και εις τους

αι ω νας των αι ωνων α μην **δι**

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ
μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς
τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε ἀεί, ράνιδα,
τοῦ ἐλέους σου κατάπεμφον, καὶ χεῖρα,
βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος
ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς
ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἄγνή.

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (*ἐκ γ'*).

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεύς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Γίου καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Ἄπολυπίκιον Ἡχος α'

Ἡχος ḥ Πα

χ π
π q ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι

ας σου Διτας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σα λ
πιγ γας π q ως γαρ τα βα θη του Πνευ μα τος εκ
ζη τη σαν τι Δι και τα καλ λη του φθε εγ μα τος

προ σε τε θη σαν π q αλ λα πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω Δ Πα α τερ Γρη γο ρι ε Δ σω
θη ναι τας ψυ χα ας η η μων π

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

χ ^π Του Γα βρι ηλφθεγξα μενουσοι Παρ θε
 νε το χαιαι ρε δισυντη φω νη εσαρκου το
 οτων ο ολων Δε σπο της π ^π ον σοι τη α γι α
 Κι βω τω δι ως ε φη ο δι και ος Δα βιδ δι ε
 δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα νων βα στα
 σα σα τον Κτιστην σου π ^π δο ξα τω ε νοι κη σαν
 τι εν σοι δι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου
 δι δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του
 το κου σου ου ου π ^π

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δόντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
δοκίμων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Ἄμην.

Τόν Εύλογούντα...

χ Δ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ετη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

χ M Δ
 Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α

25-01-2017 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΆΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.